

forfrivningen mod Kassen, end det Beløb af Panteobligationer, som denne eier, at dens Gjældsforfrivninger skulle, hvad enten de lyde paa Navn eller paa Hændehaveren, være rentebærende og ikke maa udfærdiges for en ringere Sum end 50 Rbd., at der i Statuterne er fastsat, at Foreningens Interessenter, foruden den tilsvarende Rente, have at tilsvare en vis passende Procent aarligt af deres Laan til sammes Amortisation, og at det ligeledes i Statuterne er fastsat, at Bestyrererne er pligtig til aarlig at offentliggjøre et fuldstændigt Regnskab og kvartaliter at indsende Regnskabs-Extracter til Indenrigsministeren, samt endelig at ingen Forandring kan vedtages i Statuterne, uden paa den i disse foreskrevne Maade og med Indenrigsministeriets Samtykke, — alle disse Betingelser forekommer Udvalget saa naturlige, at de, langtfra at være bebyrdende eller restrikerende for en saadan Anstalt, langt snarere maa ansees for at være aldeles nødvendige, eller idetmindste at være af en saadan Bestaaffenhed, at det vilde ansees for utilbørligt, isald saadanne Bestemmelser ikke udtrykkelig fandtes optagne i Statuterne. Derimod har man anseet det for nødvendigt, at indskrænke de Ublaane, som saadanne Kasser skulle gjøre til en mindre Quotient af Eiendommens Taxations-Værdi end med Hensyn til Creditforeningerne, hvor man havde foreslaaet, at Institutet kunde ublaane $\frac{2}{5}$ af Værdien; mens man for disse Laanekasser har fastsat ikkun $\frac{1}{5}$. Det vil allerede af hvad jeg har antydet om disse Laanekassers nærmeste Hensigt være klart, at der i de enkelte Tilfælde ikke behøves at gjøres saa stort Ublaane i disse Eiendomme, som i de under Creditforeningen nærmest sorterende, fordi det er at antage, at Godseieren vil lade staae en anden Deel af

Kjøbesummen i dem paa 2den Prioritet; og dernæst maa det ogsaa have sig for sig, at naar disse Creditkasser, som kunne være af en væsentlig Nytte for Landets Udvikling, virkelig skulle have Fremgang, maa man, idet man befrier dem for andre betryggende Betingelser, sørge for deres Sollditet, og dette kan da kun ske ved at bestemme, at de Ublaane, som de kunne gjøre i Eiendommene, indskrænkes til en mindre Quotient af disses Værdi, thi derved bevirker man, at der vil findes større Tilbøielighed til at sætte Penge i saadanne Laanekassers Gjældsforfrivninger, naar de virkelig kunne ansees at være aldeles betryggende, hvad der vil være saa meget mere nødvendigt, som der ikke skal finde Solidaritet i nogen Henseende mellem saadanne Kassers Deeltagere. Det er disse Anskuelser, som have ledet Udvalget baade til at foreslaae denne Art af Laanekasser, for at opnaae det Siemed, som man nærmest havde i Sigte, og som man ikke troede let kunde opnaaes igjennem større Creditforeninger, og til at fastsætte de enkelte Betingelser for disse Laanekasser, og man har paa denne Maade, saavidt det lod sig gjøre i en almindelig Lov, i denne Paragraph antydet den hele Indretnings Bestaaffenhed og Natur. Jeg skal blot endnu tilføie, at af hvad jeg saaledes har antydet maa det være tilstrækkeligt klart, hvorfor Udvalget ikke kan gaae ind paa Uendringsforslagene, som gaae ud paa, at disse Kasser ikke skulle indskrænke deres Ublaane til $\frac{1}{5}$ eller 40 pCt. af Eiendommens Taxationsværdi, men derimod kunne ublaane 50 pCt. eller Halvdelen i Eiendommene.

Rettelser.

Nr. 302 Sp. 4818 i første Linie sættes Punktum foran Ordene „Med Hensyn“.